

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Passionis Christi gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

ad nuptias crucis ire volueris. Mihi videtur, Domine; te non ivisse ad mortem, sed ad sponsalia; cum tantum sit festum, ut illud in via tibi celebrari præcipias. Stella de amore Dei Medit. 16.

Dicebant excessum ejus. Luc. 9. 31. Quid facitis Moyses, & Elias? affligentes animam Christi. Quis regi in lautissimo convivio triste ferat nuntium? *Si Musica in luctu importuna narratio.* Eccl. 22. 6. nonne luctus in convivio quoque erit? R. sicut lætitia tempore colloquium misces de ijs, quæ maximè læta sunt; ita res omnium dulcissima Christo Passio est. Petro dixit Matth. 16. 23. *vade post me Sathana.* Bis ex mellifluis ejus ore verbum *Sathana* exivit. Primò illud dixit dæmoni tentanti Matth. 4. 10. Secundò Petro, quem paulo antè beatum dixerat. Quò verbò dæmonem repulit suadentem, ut, Patris adoratione relicta, cum adoraret; eòdem repulit Discipulum, impedire volentem Passionem, & salutem nostram. Et sicut infinitum Paternæ gloriæ desiderium fecit cum tam acriter tentationem illam excipere: ita in homines flagrantissimus amor effecit; ut eòdem verbò repelleret impedientem Passionem. Oforius D. 2. Quadrag.

Et tertiâ die resurget. Luc. 18. 33. Vide, quem finem sortita est Passio Christi? sanè lætissimum. Lætissimum habent finem labores, & dolores. Barradius D. Quinq. tom. 3. 1. 6. c. 11.

Venit autem dies Azymorum. Luc. 22. 7. Deliciæ Christi sunt, quæ pro nobis perulit, supplicia. Nam in Phasæ, & liberantis Dei, & liberati Israel, triumphus recurrit. Quid verò nostram? quid Dei parat lætitiâ? Israel epulatur, Christus agnus Patris occiditur. Æquè ille in necis anticipatione, ac Israel in liberantis auspicio suæ lætabatur, suamque duxit triumphum futuræ aliquando mortis in occiso agno vaticinium. q. d. Phasæ, quod celebratis, commune mihi, vobisque, festum est: gaudium quisque suum degulset; vos epulando, ego moriendo. Oliva l. 13. Strom. hic.

Erat autem - Joan. 7. 2. ego autem non ascendo ad diem festum istum. v. 8. S. Aug. q. 78. novi test. ascendit, non quasi ad diem festum, sed quasi ad litem: illi enim omnes læti ascenderunt, quasi ad perfruendas delicias diei festi. Certum est enim, quòd non ascendit ad diem festum: is enim illi fuit dies festus, quâ passione suâ redemit Mundum. Hic dies festus ejus, in quo vicit mortem. apud Sylveira hic q. 4.

Nunquid subeunda morti etiam contumelias opus fuerat? sed faginari voluptate patientia discessurus (Christus) volebat. Tertull. l. de Patientia.

Christus venit ad regionem nostram, accipere, quòd hic abundat, flagella, colaphos, contumelias, spineam coronam, crucem, mortem; ad talia commercia venit. S. August. t. 9. fragm. 7. Et f. 13. de temp. mercatus est à nobis, quòd hic abundat; nasci, & mori. Resurgere, & in æternum vivere, hic non erat. Invenit hic viles merces terrenas, & pro terrestribus attulit

Polyanb. Sacra. Tom. II.

peregrinas, & cœlestes. apud Did. Nils. D. 1. Pent. §. 1.

§. IV.

Passionis Domini gloria.

In sole posuit tabernaculum suum. Pl. 18. 6. Qui rem aliquam in sole constituit, is illam per totum, quem sol illuminat, orbem evulgare velle videtur, ut omnes illam videre possent. Quale verò illud tabernaculum, quòd Deus in sole posuit? S. August. in qq. testam. vet. q. 71. *in sole posuit tabernaculum suum,* id est, corpus suum, quòd à Pilato flagellis cœsum est. Christus enim tanto ornamento sibi ducit; quòd pro hominibus flagra, & probra, passus sit; ut, cum alij virgis cœsi, nè innotescant, tenebras sectentur, ipse solem quærat; in quo tabernaculum suum, corpus, inquam, sanctissimum flagris miserimè concisum statuat: ut omnibus sit conspicuum; & sol per omnes regiones circumferat famam flagellorum ejus, & gloriâ Passionis. Did. Nils. in die Jovis sancto §. 1.

Vidi Dominum sedentem super solium excelsum. Eccl. 1. 6. 1. id est: vidi in spiritu Dominum, omnium Jesum Christum propter Passionem mortis, gloriâ, & honore, coronatum. Illud verè excelsum est solium; & ab humilitate humana, quâ pati dignatus est, longè elevatum. S. Rupertus hic.

Dabo in Ston salutem, & in Israël gloriam meam. Il. 46. 13. O magne Deus! quam gloriâ fuit, quam Jerosolymis ostendisti; ubi confusus, flagellatus crucifixus, ac demum mortuus fuisti? Hæc ait, est gloria mea, pati, mori pro hominibus; & quòd illis est utilius, hoc ego honestius mihi, & gloriosius duco. Diez fer. 6. D. 1. Quadrag.

Et erit in die illa, dom erit lux - Et erit dies una, quæ nota est Domino: non dies, neque nox. Zach. 14. 6. 7. S. Cyrill. quale est hoc ænigma? dies illa neque dies est, neque nox: quomodo eam vocabimus? Respondet: non erat dies: quia non perpetuò ab oriente usque ad occasum sol lucebat; sed à sexta, usque ad nonam tenebræ factæ sunt. Nominavit autem Deus tenebras noctem. Propterea neque dies, neque nox: non enim tota luxerat, ut vocaretur dies; neque tota tenebræ, ut vocaretur nox. Et dies illa nota Domino: hoc est, diem Veneris, quò passus Christus, profunde impressum, & insculptum, memoria suæ Deus habet. At num & alios non novit dies? inquit Cyrillus, Respondet: multæ sunt dies; sed dies illa, dies Passionis Domini, quam fecit Dominus; & illa dies nota Domino. Nulla dies est, quam nesciat Dominus; sed illa, quâ passus est, & mortuus; majoris præcij, amplioris honoris, illustrioris gloriæ, dies fuit: ut propterea tam Christus tanquam suam agnoscat, illaque sese recreet, pascat, & oblectet. Did. Nils. die Jovis f. §. 1.

Magister volumus à te signum videre. Matth. 12. 38. *non dabitur ei, nisi signum Jone Propheta.* v. 39. Cur non potius in excellentiæ suæ manifestationem dat eis potentie signa;

signa; miracula scilicet, vel futurorum prædictionem? utpote magnam divinitatis notam? sed multò efficacior vis sanguinis, ac Passionis Christi, ut humana corda emolliantur ad agnoscendam fortitudinem divinitatis. Sylveira hic c. 24. q. 7.

Exinde capit Jesus ostendere Discipulis suis, quia oportet eum ire Jerosolymam. Matth. 16. 21. *Exinde*, quasi ex eo tempore, quò est habitus, & cognitus ut Deus; ad ostensionem suæ bonitatis, pro salute hominum pati, ac crucifigi, quodammodo teneretur. Sylveira hic. cap. 5.

Vade retro Sathana-non sapis ea, quæ Dei sunt. Matth. 16. 23. Sed quomodo non sapis, quæ Dei sunt? cum dixerit: *tu es Christus Filius Dei vivi.* q. d. Christus: erras Petre, si majestate meâ indignum ducis, quòd pro hominum salute mortem obeam. Inceritò authore.

Cognoverunt eum in fractione panis. Luc. 24. 31. Drogo Ost. f. 1. de Pass. D. Panis caro tua est: fregisti manibus corpus tuum; quia potestatem habebas ponendi animam tuam: fregisti corpus tuum, quòd foris apparebat; & ostendisti medullam, quæ intus latebat: nisi enim patiaris, non cognosceris. Sylveira cap. 24. in Matth. 12. Luc. 11.

Filius hominis, qui est in caelo. Joan. 3. 13. Albertus M. Christus D. sepe se dicit Filium hominis: quia in hoc passus est, in quo Filius hominis est. Ità gloriatur Christus de sua Passione, ut nomen usurpare voluerit ab humanitate, in qua sustinuit mortem. Sylveira in Joan. 3.

Ut clarificetur Filius hominis. Joan. 11. 4. dicebat Christus ante Passionem. S. Cyrillus. Jerol. Catech. 11. non quòd priùs non habeat gloriam (glorificatus enim erat ante Mundi constitutionem;) sed gloriabatur tanquam Deus semper: nunc vero glorificatus est patientiæ se rens coronam. apud Bæza t. 1. l. 4. c. 3. §. 38.

Capit lavare pedes Discipulorum. Joan. 13. 5. Passio, Christi gloria. Tantam gloriam se ex Passione sua contraxisse Christus putavit; ut eam claritatem, ac voluptatem, temperandam existimavit submississimam humilitatis exercitiò. Et propterea non modò Discipulorum pedes laverit; verum etiam ad sordidi, & sacrilegi, Judæ pedes se dejecerit. S. Cyrillus l. 2. ep. 15. ad Martyres: imitentur Dominum, qui tempore Passionis non superbior, sed humilior factus, pedes Discipulorum suorum lavit. Sed quis ille, cum ad supplicium crucis, aut aliud probrum, educendus est, ob id gaudeat, superbiat, triumphum agat? Did. Nifs. die Jovis f. §. 2. Hora ejus.

Nunc clarificatus est Filius hominis. Joan. 13. 31. Quando nunc? inquit Maldonatus: quando Judas jam, ad vendendum illum ad mortem, egressus est. Querit S. Cyrillus: quomodo nunc demum, cum Judas eum venalem proponit, clarificatum se Christus dicit; qui plurimis, & maximis miraculis, in stuporem antehac homines adduxerat; ut inde multò

magis sibi claritatem pararet? Respondet: eam claritatem, quam miraculis assecutus fuerat, si cum ea comparatur, quam est per crucem assecutus, tenebras fuisse. Did. Nifs. f. 6. D. 4. Quadr. §. 3.

Glorifica filium tuum. Joan. 17. 1. Quid dicis? ad crucem ducis cum latronibus, tumulorumque fossoribus, maledictam sufferre mortem; conspuendus, cadendus colaphis: & hæc gloriam appellas? Ità, inquit, pro dilectis ipse patior; meritoque hæc eadem gloriam existimo. Et paulò post: etiam throno patrio id mihi adjicit gloria. Scilicet quòd patiat. S. Chrysost. hom. 5. de patientia Job. in illud: clarifica me Pater. Idem f. 8. in ep. ad Ephes. in hæc verba: clarifica &c. spicait: quid dicis? ad crucem cum latronibus, & prædonibus ducendus, maledictorumque necem subiturus, deinde conspuendus, & virgis percutiendus, atque alapis; & ista vocas gloriam? utique, inquit: nam pro dilectis ista patiar; atque ea nunc mihi pro gloria duco.

Quotiescunque manducabitis panem hunc-mortem Domini annuntiabitis. 1. Cor. 11. 26. Cluniacensis: quare mortem Domini? quare non similiter dixisti, ó Apostole, Incarnationem Domini, Nativitatem, Resurrectionem? quare illa, quæ gloriosa sunt, dimisisti? & quod erat ignominiosius elegisti? ut ostenderem, inquit, istud opus præponderare omnibus operibus ejus. apud Sylveira in Joan. 6. q. 31.

§. V.

Passionem Christus vocat suam horam.

Nondum venit hora mea. Joan. 2. 4. hoc est, Passionis tempus superest. S. August. f. 1. D. 2. post Epiph. Quod ait, *nondum venit hora mea*: illam nimirum gloriosissimam Passionis suæ horam, atque illud redemptionis nostræ vinum; quod vitæ omnium proficeret, promittebat. S. Maximus hom. 1. in Epiph. D. Nondum venit hora mea, in qua generi humano daturus sum lætitiæ. Sim. Cals. l. 2. c. 25.

Quid mihi, & tibi, est mulier. Joan. 2. 4. Quid tam præpropera est tua suggestio? cum hora Passionis meæ nondum advenerit: quæ, perfectis omnibus, vel doctrinæ, vel operationum divinarum virtutibus, pro vita Credentium mori disposui. Post Passionem, resurrectionemque meam, cum ad Patrem rediero, tunc eis donabitur vinum Spiritus Sancti. S. Gaudentius tr. 9. ser. 2. de lectione Evangelij.

Sciens Jesus, quia venit hora ejus. Joan. 13. 1. Passionis hora specialissimè nota Christo, ejus hora vocatur: dulcissima enim tam egregio amatori hora; in qua pro hominibus liberandis mori debebat. Escobar t. 3. Coll. Chr. l. 3. sect. 1. obs. 1. Hora ejus erat hora mortis: quia nos amabat, pro quibus moriebatur. Amantis enim hora illa est, quæ pro amico patitur. Hominum hora horologij arc-